

[Boligministeren.]

Jeg har været inde på spørgsmålet og problematikken omkring ejerskifte og spørgsmålet om til- og ombygninger.

Så er der problemet ejerlejligheder. Det er ikke nogen fejl, at det ikke er kommet med, det vil jeg godt vedgå. Vi har ikke ment, der var behov for det. Der er altså ikke tale om en indgroet modvilje mod ejerlejligheder. Som hr. Gudme sagde, blev begrebet ejerlejligheder i 1966 nedfældet i lovgivningen her i folketinget, men i 1972 havde vi for første gang enighed mellem alle 5 partier om, at ejerlejligheder i den nye boligmasse er en acceptabel ting. Jeg vil da godt se på det spørgsmål i udvalget, men jeg vil ikke fragå, at der ikke her er tale om en fejltagelse, men om, at vi ikke har ment, at det var nødvendigt at tage dem med i denne forbindelse.

Bestyrelsesenhonorererne vil jeg også godt se på, men princippet i vores oplæg, det gælder også handelsministerens oplæg, er, at disse medarbejderrepræsentanter skal have nøjagtig samme vilkår som de øvrige bestyrelsesmedlemmer, at der ikke her skal være nogen forskel.

Så kan man, som hr. Maigaard sagde, se på, om de øvrige bestyrelsesmedlemmer har for gode vilkår. Det så vi også på, da vi ændrede loven i 1970. Vi har her fået en række afviklingsordninger, og vi har i boligministeriet et ret kraftigt tilsyn med kreditinstitutterne. Vi har, som også hr. Maigaard bemærkede det, nu i sommer udnyttet den mulighed, der blev givet ved lovens ændring, for at indsætte repræsentanter fra det offentlige, idet boligministeriet har indsat repræsentanter i bestyrelserne i den understreking, vi havde mulighed for det.

Jeg vil naturligvis under udvalgsarbejdet medvirke med svar, oplysninger og min tilstedeværelse, hvis det ønskes.

Bendix: Jeg vil ganske kort sige for klarheds skyld, at det ændringsforslag, som ministeren har bebudet og omtalt her, og som i givet fald skulle indeholde en bemyndigelse til ministeren til at ændre mulighederne for belåning ved om- og tilbygning, har vi altså ikke taget stilling til. Vi er ikke på forhånd så overvældende begejstret for en sådan bemyndigelse, men jeg vil gerne i denne sammenhæng understrege, at vi lægger meget afgørende vægt på at få svar på

det spørgsmål, som jeg stillede til økonomi- og budgetministeren, og jeg håber, at boligministeren vil medvirke til, at vi kan få en hurtig besvarelse. Vi finder det ganske afgørende, at regeringen på nuværende tidspunkt kommer med sin bedømmelse af virkningerne af den vældige udvidelse, der sker på obligationsmarkedet.

Når jeg forholder mig venligt neutral over for dette lovforslag, hænger det sammen med, at jeg mener, at den samlede virkning på obligationsmarkedet vil blive neutral, og det håber vi at ministeren kan godtgøre for os, når vi kommer til at se nærmere på sagen i udvalget.

Gudme: Boligministeren var jo så god og mild, da han svarede, at det næsten ikke er til at komme i diskussion med ham. Han var flink og sagde, at vi kunne se på det hele i udvalget, og han var forhandlingsvillig over for alle de punkter, vi har fremført, så vi kan sådan set ikke forlange mere.

Derfor kun den ene bemærkning, at med hensyn til ejerlejlighederne blev jeg altså nu forvisset om det; jeg regnede med, at det var med vilje, at det ikke var kommet med i lovforslaget. Også dette var ministeren villig til at se på, og det er jeg glad for, for det synes jeg vi skal gøre. Men ministeren sagde, at man havde ikke skønnet, at der var noget behov for omprioritering her, på samme måde som tilfældet kunne være med parcel- og rækkehuse. Det er en fundamental misforståelse. Som jeg sagde før, er forholdet det, at ejerlejligheder nu er en boligform ganske på linje med andre ejerboliger, altså parcel- og rækkehuse. Det vil også sige, at der den ene gang efter den anden kan blive tale om langs ad vejen, at disse ejerlejligheder omsættes, og man får det samme likviditetsbehov ved en omsætning, fordi gamle lån forfalder ved ejerskifte, fordi lånet efterhånden er afdraget sådan ned, fordi værdien er steget, så man er nødt til at skulle belåne den værdi, som ikke kan betales kontant, altså helt den samme type situation, som vi har, når man handler et parcelhus eller et rækkehus. Der er ganske på lige fod med parcel- og rækkehuse brug for en omprioriteringsadgang også for ejerlejligheder, hvis vi tør tage springet med en omprioriteringsadgang, og jeg er glad for, at ministeren er åben i så henseende.